

На едно какво-да-е растение, за примѣръ, круша та: *сзаве, цвѣти, връжи, расте* и пр. .

На една отъ вещи тѣ, на примѣръ, мастилница та: *търкули се, надиж, счуни се, излѣ се, строши се* и пр. И тѣй ;

§ 20. *Всички тѣ сщщества въ видимий тѣ и невидимий тѣ свѣтѣ можтѣ да дѣйствуватѣ различно ; думи тѣ съ които искаваме тѣзи тѣхни различни дѣйствия, се наричатѣ глаголи или рѣчи.*

§ 21. — *Бъл.* Тукъ треба да приведемъ разни тѣ дѣйствия и състояния на много лични предмети, на много животни, растения и вещи, като употребимъ за сѣко едно, споредъ както видѣхме, по една дума, която се нарича *Глаголѣ*, а въ старо време я казавали *Рѣчи*.

§ 22. — Сѣка една дума отъ тая Третья часть на рѣчь та не е *име* на нѣкой предметъ или на негово то качество, както бѣше това въ първа та и втора части. Тукъ тя е представителка на сѣко едно дѣйствие на предметъ тѣ или на качество то му, ако туй второ то държи мѣсто то на предметъ тѣ. —

Кравата реве ; тукъ дума та *реве* не показва име то на предметъ (на животно то), но изразява негово то дѣйствие, показва какво правяло то. А думи тѣ що искаватѣ дѣйствия та на предметитѣ не сж имена, но сж просто думи, наречени въ языкъ тѣ *глаголи*. —

§ 23. — И тѣй отличителний тѣ бѣлѣгъ, по който всички ония думи въ языкъ тѣ се познаватѣ че сж *глаголи*, е че тѣ сж изразителки на *дѣйствие то*, на *състояние то* на предметъ тѣ, а не